03/01/2019

Επί της ευρέσεως των Τιμίων λειψάνων του Αγίου Εφραίμ

/ Επικαιρότητα

Ο Άγιος Εφραίμ γιορτάζεται δύο φορές το χρόνο, στις 3 Ιανουαρίου η εύρεση των τιμίων λειψάνων του, και στις 5 Μαΐου το μαρτυρικό του τέλος.

Ο Άγιος Εφραίμ, κατά κόσμο Κωνσταντίνος Μόρφης, γεννήθηκε στα Τρίκαλα στις 14 Σεπτεμβρίου 1384 μ.Χ. σε ειδυλλιακή τοποθεσία , κοντά στον Ληθαίο ποταμό. Έμεινε ορφανός από πατέρα σε μικρή ηλικία μαζί με τα άλλα εφτά αδέλφια του, τη δε φροντίδα τους, μετά τον Θεό, ανέλαβε η ευσεβής μητέρα του. Σε ηλικία 14 ετών, για να αποφύγει τον εξισλαμισμό και τα γενιτσαρικά σώματα, εισήλθε στην ακμάζουσα τότε σταυροπηγιακή Ιερά Μονή του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου του όρους των Άμωμων (Καθαρών) της Αττικής.

Ο Άγιος Εφραίμ ακολούθησε με ένθεο ζήλο τον Χριστό, και διέπρεψε με την λαμπρότητα της ζωής του και τους πόνους της αθλήσεως του στο ορός των Άμωμων Αττικής (Περιοχή Νέας Μάκρης). Αξιώθηκε ακόμα να λάβει το μέγα

Μυστήριο της Ιεροσύνης και το χάρισμα να υπηρετεί το άγιο θυσιαστήριο, σαν άγγελος Θεού, με φόβο Θεού και πολλή κατάνυξη.

Το 1416 μ.Χ. οι Τούρκοι εισέβαλαν και λεηλάτησαν την Αττική και ανάγκασαν το Δούκα των Αθηνών να δηλώσει υποταγή στο Σουλτάνο. Το 1424 μ.Χ. οι Τούρκοι εισέβαλαν βιαίως στη Μονή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και έσφαξαν όλους τους Πατέρες της Μονής. Ο Άγιος απουσίαζε στη σπηλιά του πάνω στο βουνό για προσευχή και μόλις επέστρεψε αντίκρισε έντρομος τα πτώματα των Πατέρων. Αφού τους έθαψε, ακολούθως θρήνησε γοερώς.

Τον επόμενο χρόνο, την 14η Σεπτεμβρίου 1425 μ.Χ., επανήλθαν οι βάρβαροι και βρήκαν τον Άγιο. Τον συνέλαβαν και άρχισαν τα μαρτύρια του, που τελείωσαν στις 5 Μαΐου 1426 μ.Χ. ήμερα Τρίτη και ώρα 9 το πρωί. Τον κρέμασαν ανάποδα σ’ ένα δένδρο, που σώζεται ακόμα, τον κάρφωσαν στα πόδια και το κεφάλι, και τέλος το καταπληγωμένο και μαρτυρικό σώμα του το διαπέρασαν με αναμμένο ξύλο και έτσι παρέδωσε την αγία του ψυχή στον στεφανοδότη Χριστό.

Μετά από μισή χιλιετία ευδόκησε ο φιλάνθρωπος Θεός και φανερώθηκαν, ύστερα από πολλές εμφανίσεις του ιδίου του Αγίου Εφραίμ και πολλών άλλων θαυμαστών γεγονότων, όλα όσα σήμερα γνωρίζουμε, τα οποία επιβεβαιώθηκαν με την εύρεση των μαρτυρικών και χαριτόβρυτων λειψάνων του Αγίου στις 3 Ιανουαρίου 1950 μ.Χ.

Στα Τρίκαλα πανηγυρίζεται από τον Ιερό Ναό Αγίου Στεφάνου, απέναντι του οποίου, κατά παράδοση, υπήρχε το πατρικό του σπίτι.

Το 2011 μ.Χ. το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης με την υπ’ αριθμ. 217/2-3-2011 Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη κατέταξε τον Όσιο Εφραίμ στο επίσημο ορθόδοξο εορτολόγιο.

Η Μονή του Αγίου Εφραίμ στη Νέα Μάκρη είναι ένα από τα παλαιότερα μοναστήρια. Πολλοί μοναχοί και ιερείς έμειναν εκεί και προσευχήθηκαν στον Κύριο. Στα χρόνια της τουρκοκρατίας έγιναν μεγάλες και βάρβαρες σφαγές, όπου ξεκληρίστηκε το μοναστήρι.

Το 1945 μ.Χ. η μοναχή τότε Μακαρία πήγε στα ερείπια της αρχαίας μονής του Ευαγγελισμού, άλλοτε ονομαζόμενης ως Σταυροπηγιακής, του Όρους Αμωμών, στις βορειοανατολικές υπώρειες του Πεντελικού. Απο θεία παρόρμηση, διαμόρφωσε ένα κελάκι εκεί και άρχιζε να καθαρίζει τα ερείπια του παλαιού Ναού για να τον ανακατασκευάσει. Εκεί πολλές φορές διαλογιζόταν ότι σε εκείνα τα χώματα είχαν ζήσει κατά την πάροδο των αιώνων μοναχοί και προσευχόταν να γνωρίσει ή να της φανερωθεί κάποιος από αυτούς. Μια φωνή, αρχικά σιγανή αλλά

με τον καιρό δυνατότερη στην ψυχή της, της έλεγε: «Σκάψε και θα βρεις αυτό που επιθυμείς», μέχρι τη στιγμή που της είχε φανερωθεί ένα σημείο στο προαύλιο του μοναστηριού.

Έτσι στις 3 Ιανουαρίου 1950 μ.Χ. ανέθεσε σε εργάτη το σκάψιμο του συγκεκριμένου σημείου που της υποδείκνυε η ίδια η ψυχή της. Αν και ο εργάτης ήταν αρνητικός και ήθελε να σκάψει οπουδήποτε αλλού παρά σε αυτό το σημείο, τελικά, μετά από τις εκκλήσεις και τις προσευχές, ο εργάτης πείστηκε και ξεκίνησε να σκάβει. Το σημείο είχε ένα μισογκρεμισμένο τζάκι, τοίχο και πράγματα που καταδείκνυαν ότι εκεί κάποτε υπήρχε κελί κάποιου μοναχού. Το πρώτο εύρημα, ένα κεφάλι. Μάλιστα, ο χώρος ανέδυε μια ευωδιά.

«Γονάτισα με ευλάβεια και ασπάστηκα το σκήνωμα του Αγίου και αισθάνθηκα βαθιά την έκταση του μαρτυρίου του. Η ψυχή μου γέμισε από αγαλλίαση, απέκτησα μεγάλο θησαυρό, και παίρνοντας το χώμα με προσοχή έβλεπα την αρμονία του σκηνώματός του, που, αν και τόσους αιώνες μέσα στη γη, δεν είχε αλλοιωθεί», έγραψε η ηγουμένη Μακαρία περιγράφοντας τα όσα συνταρακτικά τής συνέβησαν.

Με προσοχή , η Ηγουμένη Μακαρία έβγαλε όλο το σκήνωμα και το τοποθέτησε σε μία θυρίδα που ήταν πάνω από τον τάφο. Ήταν φανερό ότι επρόκειτο για κληρικό καθώς το ράσο του είχε παραμείνει άθικτο.

Το βράδυ, διαβάζοντας τον εσπερινό, η Ηγουμένη άκουσε βήματα. Ο ήχος ερχόταν από τον τάφο, αντηχώντας έως την πόρτα της εκκλησίας. Εκεί τον πρωτοαντίκρισε. Ήταν ψηλός με μάτια μικρά στρογγυλά, με μακριά μαύρα γένια που έφταναν στο λαιμό, ντυμένος με τη μοναχική αμφίεση. Στο ένα χέρι είχε μία φλόγα και με το άλλο ευλογούσε. Ζήτησε να τον βγάλουν από αυτήν τη θυρίδα που τον είχαν. Την επόμενη κιόλας μέρα η Ηγουμένη καθάρισε τα οστά και τα τοποθέτησε σε μια θυρίδα στο Ιερό του Ναού.

Το ίδιο βράδυ ο Άγιος φανερώθηκε στον ύπνο της, την ευχαρίστησε και της φανέρωσε και το όνομά του: Εφραίμ. Το λείψανο του Αγίου Εφραίμ φυλάσσεται εκεί από τότε και καθημερινά εκατοντάδες πιστών το επισκέπτονται ζητώντας από τον Άγιο την ευλογία και τη βοήθειά του. Ο Άγιος με τη χάρη του Θεού έχει κάνει χιλιάδες θαύματα. Στον περίβολο της Μονής, και προστατευμένη από κτίσμα που κτίστηκε γύρω της, υπάρχει η μουριά πάνω στην οποία ο Άγιος Εφραίμ άφησε την τελευταία του πνοή.